

Bánáti Újság

Abigél a leánykollégiumban

[Kónya-Kovács Otilia](#) 2024.07.25. LXXIX. évf. 30. szám

Fiatal lányok részére első alkalommal szervezték meg az Abigél Tábort a nagybecskereki Szathmáry Karolina Kollégiumban. **Julianna nővér** nevelőtanártól, a fő szervezőtől megtudtuk, az idén kísérleti jelleggel hívták életre ezt az újszerű rendezvényt, melybe tíz és tizenöt év közötti lányokat fogadtak.

— Összesen tizenhét általános iskolás leány jött el Ürményházáról, Törökbecséről, Torontálvásárhelyről, Nagykikindáról, Óbecséről, Szajánból. Az Abigél nevet azért adtuk a tábornak, mert mindennap megnéznék egy részt abból a négyrészes filmsorozattól, amely Szabó Magda *Abigél* című művéből készült, és általa különféle témákat dolgoztunk fel velük. Egyrészt megismertetjük őket a magyar irodalomnak egy kicsi szegletével, másrészt pedig az ifjúsági film olyan témákat boncolgat, amelyek őket is érintik a családban vagy az iskolában. Ehhez párosítottunk beszélgetéseket, foglalkozásokat találtunk ki minden napra, illetve nagyon sok játékot is beletettünk.

A tábornak akadtak komoly részei, amikor feldolgoztak különféle, lányokat érintő témákat, de voltak vidám, játékos események is.

— Általában délelőttre tettük a komolyabb dolgokat, akkor még pihentebbek, használhatóbbak voltak, délután pedig a könnyedebb foglalkozásokra szántuk az időt. Azonkívül, hogy feldolgoztuk az *Abigél* című filmet, az erőszakmentes kommunikáció is középpontba került, mert azt látjuk a világban, hogy egyre több az erőszak, és ez átmegy a kommunikációba is. Ezt már külön kell tanítani, hogy hogyan kell a másikkal beszélni, miként kell úgy szólni hozzá, hogy az ne legyen

bántó, és ne szüljön erőszakot. Ezt sok játékkal, feladatokkal és kiselőadással próbáltuk megértetni velük. Persze játszottak a parkban is, vagy elvittük őket a strandra, Nagybecskerekre, az is nagy élmény volt számukra. Kreatívkodtak, vizes partit szerveztünk, és eljutottunk Belgrádba, egy kirándulásra. Két fontos dolog volt, melyet szerettünk volna velük megnézni. Zimonyban a Hunyadi-tornyot, ahol szépen leültünk a torony tövében, és megbeszéltük, amit Hunyadi Jánosról, illetve azokról az eseményekről kell tudni, amelyek azon a helyszínen történtek. Utána fölmehtek a toronyba, körülnézhetek, majd pedig átmentünk a Kalemegdanra. Ott a Hunyadi-kő tövébe kis magyar zászlókat tűzdeltünk, illetve imádkoztunk azokért a hősökért, akik annak idején életüket adták, hogy a saját népüknek jobb legyen. Elvittük őket a Ružica-kápolnába vagy -templomba, ott van számomra egy nagyon érdekes freskó a mennyezeten, Mária halála, és arról is beszélgettünk, hogy mi a mennyországba kerülünk, és Isten gyermekei vagyunk, illetve leszünk. Jártunk az Illúziók Múzeumában Belgrádban, ahol sok érdekességet kipróbálhattak és láthattak. Vasárnap szentmisére vittük őket, az összegzés idején pedig úgynevezett hálabeönttet fognak készíteni. Az üvegeket már a kreatív foglalkozások során kidíszítették, és majd összegzik, hogy mi az, amiért hálát adhatnak az itt töltött napok kapcsán. Visznek haza is egy ilyen hála-befőttesüveget, hogy az év során otthon is összegyűjthessék a hálás dolgokat, és azokat is beletehetik, egy idő után pedig, amikor kedvük támad hozzá, visszanézhetik.

A tábor utolsó napja Mici néni cukrászdájával ér véget, hiszen a filmben szerepel Mici néni, akihez időnként elmennek a jó osztályok, és ott finom sütitet kapnak. A versenyeken, illetve a kvízeken pontokat szereztek, melyeket beválthattak. Mindazt, amit az öt nap alatt összegyűjtöttek, értékre válthatják, egyrészt a cukrászdában különféle süteményeket vásárolhattak maguknak az ebédhez, másrészt pedig tombolajegyeket. Úgy terveztük a tombolát, hogy annyi tárgyunk legyen, hogy mindenki nyerjen és senki se szomorkodjon. Természetesen mindenki csak egyszer nyerhet. Így egy-egy kis ajándékot vihetnek magukkal a lányok, mely a nálunk eltöltött napokra emlékezteti őket.

**** Ezzel a tábormal bizonyára arra is gondoltak, hogy a lányok megismerjék ezt a helyet, ha középiskolába indulnak, tudjanak erről a lehetőségről...***

— Igen, két szempontunk volt, amikor a tábort kigondoltuk. Az egyik, hogy kipróbáljuk magunkat, és ne csak a középiskolás korosztállyal foglalkozunk, hanem azokkal a lányokkal, akik egy kicsit fiatalabbak. Nekünk sok ötletünk, tapasztalatunk van, és ebből szeretnénk átadni nekik, hogy gazdagabb legyen a nyaruk. Másrészt pedig szeretnénk megismertetni velük a kollégiumot, és ha pályát választanak, akkor ezt a lehetőséget is mérlegeljék. Látták, hogy szép a kollégium, élhető itt az élet, megismertkedtek a nevelőkkel. Így talán könnyebb lesz az elszakadás az otthonától, hiszen tudják, hogy itt mi vár rájuk. A tábormal a Nemzetpolitikai Államtitkárságnál pályáztunk, kaptunk is rá

pénzt, ebből tudtuk megszervezni a belgrádi kirándulásunkat, fedezni a buszköltséget, illetve az ottani ebédet az étteremben. A következő napokban összegezzük a tapasztalatokat, és eldöntjük, elszánjuk-e magunkat arra, hogy jövőre is megszervezzük ezt az eseményt. Habár azt tudom, ha valamit elkezdünk, akkor nagyon nehéz azt mondani, hogy nem csináljuk tovább. Bármilyen nehéz a tanév után még egy ilyen tábort is létrehozni, úgy gondolom, ha ismét lesz egy kis anyagi támogatásunk, akkor jövőre már nagyobb tapasztalattal várjuk a lányokat az Abigél Táborba — mondta Julianna nővér.

A lányokat is megkérdeztük, nekik mi tetszett a legjobban a táborban. Volt, aki azt mondta, hogy a film, és már nagyon várta a róla szóló kvízt, többen a belgrádi, zimonyi kirándulást említették, de tetszett nekik a „művészkedés” is, a befőttesüvegek elkészítése, emellett a játékok, sőt a vizes nap is jó móka volt. Egy vallomás így hangzott:

— Én nem is gondoltam, hogy ilyen jó lesz! Nem voltunk túl sokan, de azt sem hittem, hogy ilyen sok barátnőt szerzek majd magamnak! Én ezt a tábort mindenképp ajánlanám másoknak is, jöjjenek el legközelebb!

Ehhez nem kell hozzáfűzni semmit. Jövőre lehet figyelni a nagybecskereki leánykollégium táborkínálatát, mert megéri!

Somorjai Karola felvételei

Képgaléria

